

de technieken voor ploegen, eggen, zaaien en oogsten sterk verbeterd. Machines hebben deels de taken van de mens overgenomen.

Met de expositie "Erve Mösselboer - Leven met Graan" is getracht het gebruik van graan in de historie en het heden te tonen. Niet alleen met voorwerpen, graansoorten (waarvan er meer dan 20 te zien waren) maar vooral door te laten zien hoe en waar graan wordt gebruikt. Zo werd er brood gebakken in een oude oven, zodat de geur van vers brood je tijdens de expositie tegemoet kwam. Bij de koffie konden vers gebakken flensjes worden gegeten. Ook krentewegge was verkrijgbaar. Een fraaie diaserie over het oogsten van graan werd vertoond.

Voor Borne en de overige historische panden in deze oude dorpskern is Leven met Graan een prachtige aanvulling. Het vult de leemte op die ontstaat aan het einde van een wandeling door Oud-Borne. Om in stijl af te sluiten: Borne heeft gezaaid, het heeft lang geduurd voor het gezaaide rijp was, doch met en na de expositie "Erve Mösselboer - Leven met Graan" kan er nu worden geoogst. We hopen dat deze expositie een begin mag blijken te zijn van een permanent Graanmuseum in Borne. Over plannen dienaangaande hopen wij U in een volgende bijdrage nader te berichten.

W. van Kuyk.

ALLERZEELEN

Tot een der beste Bornse dichters en schrijvers, die hun gedachten in de Twentse Sproak verwoordden, mag zeker G.J. ten Voorde (van de Kloempmaker) worden gerekend. Zijn leven lang werkte hij als administrateur bij de Boerenbond en kende daar elke boer en landman die er kwam.

Zijn ontmoetingen met hen, daar "op n plas" vormden een jarenlange bron van kostelijke verhalen. Hij kon daarover uitzonderlijk geestig en deskundig vertellen, zoals b.v. in het Jaarboek Twente 1964, "Ower Boornse bienaamn en zo.....".

In zijn gedichten komt steeds weer zijn liefde voor en zijn kennis van de natuur te voorschijn. Hij getuigt daarvan in een groot aantal gedichten het gehele jaar rond. Diep godsdienstig als hij was, trok hij meestal, na een inleiding over de schoonheid van de natuur, een parallel naar de samenhang daarvan met de zin van zijn mensenleven.

In deze eerste aflevering van de periodiek, van de vereniging die hij hielp oprichten, willen wij U daarom zijn gedicht "Allerzeelen" niet onthouden. Het is weergegeven, zoals het door de dichter werd getypt en eigenhandig gecorrigeerd, getekend en gedateerd, nu 25 jaar geleden.

W.J.H. IJzereef.

" ALLERZEELEN "

D'r hoank nen doamp, 't is doenker weer
De meeste zun he'w had.
't Is röstig boeten en zo stil
En steurig duur vaalt 't blad.

't Is gel en zoar, vot is de kluur
Van 't vuurjoar, en 't gèet dood.
Het dwerrelt, 'n luk nog, zett' zich vast
In 'n wal of in nen sloot.

Dat loof, doar dech gineen wier an.
Tóch he'w d'r nut van had.
Vuur doenderschoer, bie j zunnnebroand
Schoeld'n wiej oender dat blad.

Meer leu, dee blaâ, bin wiej dat nich ?
Wiej wadd'n ook joenk en greun.
Oenz' zomer köm, wiej wadden groot,
Vol fluur, good op de deun.

Oenz' zomer, wat gung 't gaaw vuurbiej !
" 't Verkluur'n " begun biejtied.
Den èen'n wör gries, nen oander'n vaal,
De zommerkluur bi'w kwiet.

Non dat zo is, wordt 't vuur oens hêerfs,
~~San~~ val wiej ook 'n moal of -
As 'n blad van 'n boom en dwerrelt ~~doar~~
Noar oender'n, in het stof.

Dèenkt an het loof, dat vuur oens gung,
Het hef oens nut e brach !
Dèenkt an de blaâ dèe eerder völl'n
't Is " ALLERZEELENDAG " !

Nov. '66
W.J.H. IJzereef